

Delicie Nerková

TE DEUM

Obsah

ZÁZRAKY	5
SABAT	5
ZÁZRAK CHVÁLY	6
ZÁZRAK SVĚTLA	7
ZÁZRAK VÍRY	8
ZÁZRAK CHLEBA	9
ZÁZRAK VÍNA	10
ZÁZRAK VODY	11
ZÁZRAK PROTIKLADU	12
ZÁZRAK PŮSTU	13
ZÁZRAK BŘEMENE	14
ZÁZRAK OČISTY	15
ZÁZRAK ZRNA	16
ZÁZRAK KŘÍŽE	17
PŘEDEHRA	18
OBĚŤ	18
BÝT TI BLÍZKO	19
PŘÍSLOVÍ	20
ČEKÁNÍ	21
NAMLOUVÁNÍ	22
ZÁSNUBY	23
HOSTINA	24
SVATBA	25
MATEŘSTVÍ	26
PROSBA	27
CHRAŇ MĚ	28
PŘEDCHÁZEJ MĚ	29
NAPOJ MĚ	30
NASYŤ MĚ	31
OČISŤ MĚ	32
OŽIV MĚ	34
VZBUĎ MĚ	36
POTĚŠ MĚ	38
HLEDEJ MĚ	39
VYUČ MĚ	41
POPELEC	43
JAN KŘTITEL	43
POKOUŠENÍ	44
BLAHOSLAVENSTVÍ	45
MUČEDNÍK	46
MODLITBA	47
ŽENA A HŘÍCH	48
O DVOU SESTRÁCH	49
OBĚTINA	50
VEČEŘE	51
GETSEMANE	52

KDE JSEM BYLA	53
Epištola čtenářům	54
TIRÁŽ	54

ZÁZRKY

SABAT

Na ostří osudu a věčnosti
stává se
že sny a zázraky dostávají
ostrý obrys

Na hranici snu a zázraku
stává se
že kámen zasazený strážci hranic
dospěl kamene základního
a byl milostí povýšen
k podepření domu či oltáře

Žalm 118, 22–23

ZÁZRAK CHVÁLY

Tobě
který jsi mé srdce prostoupil
krásou stvoření
jasem hudby
pokojem hvězd
a čistotou slova
Díky
za dar díků
Kdo jej změří
A čím?

Vždyť míru chvály
a touhy po chvále
vlastníš zas jen
Ty jediný

ZÁZRAK SVĚTLA

Svíčičko doutnající
na narozeninovém dortu
Oslivá záře
nad zakletým ledem
Střípku zrcátka
v prachu ulice
Jasná lampa
nad operačním stolem
Oharku poslední
v popeli snů
Majáku naděje
na moři bloudění
Zažehni
prosím
jiskru své lásky
v temnotě
našich nemocných srdcí

ZÁZRAK VÍRY

Nikdy mě neopouštíš
nikdy mě nezradíš
nikdy mě neponížíš
nikdy mě neopomineš
nikdy mě neobelžeš
nikdy mě nezarmoutíš
nikdy mě neodsoudíš
nikdy mě nezničíš

A kdybych ti nevěřila?
Nikdy mi to nedovol!

ZÁZRAK CHLEBA

Mít tvých pár bochánků
rozdala bych je všem chudobným
co jich jen na světě je

Ale
kdo dneska stojí o chléb?

Tak tě prosím
odpušť
a nauč mě odpuštění

Naplň mé prázdné dlaně
a tím
co sama nemám
dopřej mi
sytit hladové

ZÁZRAK VÍNA

Všichni jsme se opili
laciným vínem
ze špinavých džbánů

Pohled se zakalil
a tak jsme přehlédli
křišťálové poháry vína
z královské svatby

Domnívali jsme se totiž
že je to jen voda

ZÁZRAK VODY

Teče všude
a je jí tolik
Kdo by myslel na žízeň?

Ale ten
kdo přišel z pouště
pochopil
Zatoužil zemřít
a znovu se narodit
v tobě
živoucím prameni

ZÁZRAK PROTIKLADU

Čím více odmítám
tím více mám

Čím více prohrávám
tím více získávám

Čím více klesám
tím více rostu

Čím více umírám
tím více žiju

v tobě
když jsem se ztratila
a tys mne našel

ZÁZRAK PŮSTU

Bez jídla a vody
Bez pohodlí a tepla
Bez přístřeší a v osamění
V kamení a ve slotě
zesláblý a hladový
silnější než pokušení

V moci toho
jenž se k tobě přiznal

ZÁZRAK BŘEMENE

Vlečeme životem
náklady povinností
kufry snů
balvany hříchů

Bedra se prohýbají
pod žoky zisků
balíky dluhů
kládami falešných slibů

Padáme pod tíhou náhod
a vlastní pošetilosti

Za námi
pomalu osychá
oslizlá hlemýždí stopa

Zbytečně

Vždyť po cestě za tebou
se dá lehce běžet
i s břemenem někoho druhého

ZÁZRAK OČISTY

Smiluj se

hnijeme zaživa
neslyšíme a nevidíme
rukama nevládneme
nohy klopytají
síla a krása našich těl
mění se v bezcenné bláto

Jsme na obtíž i sami sobě

a nemáme ti co dát

jen pokání bez okrasy
holé jak náhrobní kámen
s pravděpodobným datem smrti

Odpusť

a očisti nás

Ty můžeš!

ZÁZRAK ZRNA

Klas rozkvetl
a zrodil zrno
zaseté do prsti
vydává novou úrodu

Za cenu svého zániku sytí
odsouzené k smrti hladem

Jsme sami sobě tak vzácní
že se bojíme naplnit dědictví
jeho příkladu sebevydání

Květy a plody milosti
přicházejí nazmar
v oběť
naší zbytnělé sebelásce

Prosím
učiň mne zrnem silným
v milostivém létě vyzrálým
pro svou žeň

ZÁZRAK KŘÍŽE

Říkali jsme ti
miláčku a příteli
učiteli a bratře
králi a kníže náš
Když jsme doufali
že nám rozdáš trůny světa

Žádali jsme tě
uzdrav nás a nakrm nás
vyuč nás a zbohat' nás
vyslyš nás a ochraň nás
Když jsme mysleli
že víc netřeba

A pak jsme volali
Zemři!
a
Bud' proklet!
když jsi tak zklamal
naši lidskou víru

Pozdě jsme zjistili
jak je svět prázdný
když jsme Lásku ukřižovali
a Bohu naplivali do tváře

Vysmíváný a zavržený
denně křižovaný a denně popíraný
miluješ a zachraňuješ
šílené Adamovo pokolení

Díky za zázrak
vítězného kříže
pod nímž se
přemoženi
marně vzpíráme
tvé milosrdné náruči

AMEN

PŘEDEHRA

OBĚŤ

Ty víš
jak bolí samota v davu
a krutost lhostejnosti
Tak dokonale chápeš
strach
smutek
a tíseň
nyní a třeba i v hodině smrti

Ty můžeš
naplnit naše srdce po okraj
slzami milosrdenství
neboť chceme s tebou plakat
nad bědnými tohoto věku

Nechť jen tvá milost
uvede ve smysl nářek

tvých spravedlivých
a posvěcující Lásky
přetvoří je v oběť

BÝT TI BLÍZKO

Jsou neděle v mém srdci
kdy jsem ti tak blízko
že jen věčnost se může
mezi nás skrýt

Tehdy
rozkvétám k tvé chvále
zahrada rajská
po dešti živé vody

Jsou pátky v mém srdci
kdy jsem ti vzdálená
že míru osamění lze zvážit
jen tíhou hříchu

Tehdy
hynu tušením soudu
vahnoucí step
v žáru netečného slunce

Zůstaň
má radosti
má naději v odpuštění
jménem své nedokonalé lásky
tě naléhavě prosím

Buď mi nablízku

PŘÍSLOVÍ

Kdo nepoznal
rozkoš následování
nikdy neuvěří
jak lehce lze běžet
s břevnem na rameni

Kdo nepoznal
radost chválení
nikdy neuvěří
jak sladký je pláč
nadějí vykoupený

ČEKÁNÍ

Všechny cesty světa vedou
do kouta čekání

Únava mě omývá
marnost krmí
úzkost mi dává pít

V šeru bytí
tichounce přešlapuje
kmotříčka Smrt

Na kolenou tě prosím
ROZSVIŤ!

NAMLOUVÁNÍ

Po špičkách
přišel jsi k mým dveřím

sto vodních příkopů nedůvěry
sto strážných mého rozumu
sto zámků a petlic pýchy

jsi překonal
tichým
Miluji tě

Nyní
když jsou dveře dokořán
chci jít
kamkoliv půjdeš

ZÁSNUBY

Radostně zpívám
ruce k děkuvzdání vztahuji
neboť již přichází můj Král

- tak krásný jsi a moudrý
- tak bohatý a slavný
tvůj dech rozvoněl vzduch
který i já smím dýchat
tvá paže mě vede do paláce snů
kde spolu budem přebývat -

Avšak
v nejhlubším záhybu zásnubního šatu
pečlivě ukrývám klíč
od zadních vrátek

HOSTINA

Tolik pozvaných
a nikdo nepřišel
snad z obavy
že jde o reklamní trik

Voda se ve víno nemění
a suchý chléb vázne v krku
Snad je to opravdu Jeho tělo?

A kdo by chtěl stolovat s nuzáky
kteří se tlačí u plotu?

SVATBA

Oblékl jsi mě
do roucha odpuštění
na hlavu vložil mi
čelenku své slávy
mé nohy tančí
ve střevíčkách naděje

Stojíš po mém boku věrně
tvůj hlas i tvé srdce
slibuje
 stále s tebou
 v dobrém i zlém
 do konce věků

Proč tolik
otálím se svým
 ANO?

MATEŘSTVÍ

Jsi můj
 Jsem tvá
V bezpečí tvé náruče
šťastně ztrácím
 sama sebe

Ze všeho co mi dáváš
dám dozrát dobrému ovoci

Připrav mne pro sadbu
 i sklizeň
střež mne a štěpuj

V čas příhodný chci přinést
 k tvým nohám
královské plody
 z tvé vinice

PROSBA

Ty
který miluješ
nauč nás přijímat

Ty
který odpouštíš
nauč nás promíjet

Ty
který obdarováváš
nauč nás dávat

Ty
který se smilováváš
nauč nás naslouchat

Ty
který zachraňuješ
nauč nás chránit

Ty
který trpíš
podrob zkoušce
naše odevzdání

PÍSNĚ DO MLHY

CHRAŇ MĚ

Chraň mě má Lásko
chraň mě a uzdravuj
dotekem tak něžným
jako van babího léta
dotekem tak mocným
že hrozí roztrhnout nebesa vedví

Chraň mě má Lásko
chraň mě a utišuj
Slovem tak sladkým
že srdce usedá

Slovem tak palčivým
jak plamen horlivosti nejčistší

Chraň mě má Lásko
chraň mě a miluj
rukama probodenýma
k sobě mne přiviň
tvář slzami zmučenou
vtiskni jak pečeť do mé bolesti

Píseň písní 8, 6

PŘEDCHÁZEJ MĚ

Předcházej mě můj Bože
Pane můj a Otče laskavý
snad jako sloup ohně či dýmu
snad jako vánek blahodárný

ve všech tvých podobách chci tě očekávat
když se vydávám
na pouť tvých zaslíbení

Předcházej mě můj Bože
v Synu a Příteli věrném
předcházej mě do úzkosti

a prázdnoty osamění
do nemoci a stáří i umírání
do pekla i ráje
mého života vezdejšího

Předcházej mě můj Bože
Duchu milosti a spásy vznešený
předcházej mě ve chvalách a díkůvzdání
v pokoře a moudrosti
v radosti a pokoji svrchovaném

na cestách spravedlnosti a naděje
kde jsi první a poslední

NAPOJ MĚ

Noc v pustině je nekonečná
útěchy se nedokřičíš
zuby drkotají chladem i strachem
a přesto
vnitřnosti i tvář spaluje nevídaný žár

Ty jediný víš
jak prožívá své peklo muž spoléhající
na člověka
jalovec neduživý

Napoj mě studánko
vodou živou
na tebe chci spoléhat
duši tebou občerstvovat
nohy zaprášené umývat

Dej mi
prosím
spočinout kořeny
u tvých pramenů

Dej mi
prosím
nepoznat žár pouště
ani ve dnech suchopáru

Dej mi
obrůst listovím
a ovocem tvé Lásky zjevené

Jeremjáš 17, 6–8

NASYŤ MĚ

Jak miluji ten čas
kdy smím zůstat v tvém domě
u tebou prostřeného stolu

Tak často mívám hlad
mnoho sil plýtvám
při hledání dobré potravy
a zapomínám
Otče nejmilostivější
na tvou královskou tabuli

Odpusť milovaný
pro lásku Syna
jenž se stal chlebem nejsladším
vínem opojným
olejem vonícím

Jenž sytí mě i obveseluje
a dopřává odpočinku

Jak dobré je
být u tebe a necítit nedostatek
neboť se mnou jsi

Žalm 23

OČISŤ MĚ

Tvé milosrdenství to bylo
co vznítilo v mé duši touhu
nosit bílý šat na těle
čistém jak alabastr
rukama neposkvrněnými
uctívat Krále a Otce požehnaného

Můj yzope
vodo křišťálová
ty sám se mne ujmi
a očisť mě
abych bělejší nad sněh
byla připravena k svatbě

I srdce moje očisti
a učiň je svým chrámem
kde veselit se bude Duch
veselím ryzím a věčným

Ať jásají a tančí
mé kosti zdeptané
ať duch zkroušený
znovu ožije
v lázni tvé spásy

Žalm 51

OŽIV MĚ

Chci zpívat o tvých ustanoveních
po všechny dny
kdy mi dáš přebývat
v domě pomíjivém
a tak nádherném tvými přísliby

Jak ti věřím
má Spáso

ženichu nádherný
mé požehnání

Proč ale
když v půli noci budí mě
nejistoty a úzkosti
proč ponížení a potupa
zdají se nad tebe
pravdivější?

Oživ mĚ
ve svém Slově
ať tebou naplněný zákon
je mým dechem
útěchou i písní

Zabraň srdci churavému
a mrtvým uším
slyšet řeči našeptávačů

Pro své jméno
pro svou krev
pro svou spravedlnost
pro své milosrdenství
nedovol mi vzdálit se

ale v novém životě
daruj mi poznání
tvé dokonané milosti
a na své cestě mě oživ!

VZBUĎ MĚ

Z mrákočného spánku smrtelníka
vzbud' eě

z pochyb a pokoření
vzbud' mě

v hodinách kdy život
se smrtí se přou
vzbud' mě

když třesu se únavou
a beznadějí
vzbud' mě

Bud' hlídkou předjitřní
strážcem mého bdění
roztřej vlákna marnění
jehož pavučina ovíjí mé srdce

Potěš mé utrápené snění
když na tebe čekám před úsvitem

přijď se svou nadějí
a v míru spočinutí
vzbud' mne!

Žalm 119, 49

POTĚŠ MĚ

Pokora z pokoření vzešla
a v poloměru věčnosti
zahynulo smrtelné semeno

Víra z lásky rozkvetla
a na vrchlíku zázraku
příslib ovoce již voní

Poslušnost z ponížení uzrála
a v průsečíku bytí
zjevil se spravedlivý sadař
přináším svou naději

K milosrdenství
k zákonu a slovu
jež mne potěšují
vzpínám své větve

Žalm 119, 50–52.81–82

HLEDEJ MĚ

Zdá se být až směšně snadné
ostříhat tvůj zákon
a najít tvou tvář
v utěšeném tichu skalních monastýrů
v nevinné běli příbytků ostrovních mnišek

Sem nedosáhnou paže svévolníka
zde pokušitel je předem poražen

Vyhledala jsem jeskyni
samoty svého srdce
utekla šikaně pokoušení
doufajíc tak lehce dostat
zákonům Božím

v tichu a nevinné běli
svého útočiště
pořádám depozitář duše

Namísto však úhledných balíčků šlechtností
svázaných stužkami
umírněných radostí
s pečetěmi splněných slibů
řine se korytem myšlenek
vodopád prašiviny
dávný a dnešní můj hřích
Krvavý pláč a hrůza netušená
jej doprovází

Hledej mě

Hledej mě a odpusť
neboť jsem jehně
polomrtvé ranami vlastní vzpoury
šílené bezcílným úprkem
od sebe
od tebe

Kéž má duše žije
a může tě chválit
kéž na zákon lásky
už nezapomíná

VYUČ MĚ

Hledám celý den
celý ten čas vymezený
tvým smilováním
hledám tvou vůli
blaženosti má
a doufám
a doufám ...

Ve tvých nádvořích
pulsují mé klopýtavé kroky
kulhání rezivých hodin
které už dávno chtějí odpočívat
odměřivše věrně
setrvačnost beznaděje

Nejistá ústa breptají
chválu tobě
Panovníku
za tvé vyučování
za tvá nařízení vytyčující
směr i cíl všem
kdo milují tvé jméno

Vyučuj m'Ě
i nás
ať ve tvé vůli shledáme
hned zrána co je dobré
ať vůdčí list tvých zaslíbení
otvírá bránu putujícím
do slzavého údolí třetího milénia

Své moudrosti mne vyuč
a tvé svědectví se stane
jasnou pochodní

neboť chci bezpečně a svobodně kráčet
radostně běžet
k tvým zahradám

Žalm 119,26.33.87

POPELEC

JAN KŘTITEL

Jsi vídán v parcích
na nárožích a stadiónech
v chrámech i v podchodech

Někdy vyhrává vojenská kutálka
jindy metal nebo Bach

Vypadáš i páchneš
od věků stejně
nevábný proroku
Temeno tváře i ramena ti skrývá
porost nelibý

Raději se vyhnout
Tvářit se že nejsi

A ten tvůj hlas z pouště –
ječivý a chraplavý
Skřehotáš a sípáš trapnou víru
vyvětralé staré zvěsti
dokonce sprostě vyhrožuješ

Co si o sobě vlastně myslíš
a kde je ten tvůj král?
Proč nepřišel
když byla válka
kde se zdržuje
místo aby trestal ty zlé?

Proč sis zasedl zrovna na nás?
Jsme přeci slušní občané činící dobro
a cesty narovnávat nemusíme

Plahočíš se
a zbytečně hladovíš
vnucuješ vodu
o ovoci kážeš
Pojď a sežer si to
které nesem!

Nebo je ti milejší
mít na podnose vlastní hlavu?

POKOUŠENÍ

Když jsem tě hledala
pravili žes odešel
snad k horám
snad k Otci
Nikdo nevěděl nic určitého

Učila jsem se zpaměti
v kůži vázaná úsloví
básníků i prezidentů
avšak později jsem stále
vyhlížela oknem nebo
unavenými kroky měřila
pustopusté ulice

Týraná neklidem
chtěla jsem tě najít

V hlučící betonové poušti
svého města
potkávám toho kdo vše nabízí
ačkoliv nic nemá krom tajemné Smrti

Do očí mě bolí zářící skvosty
báječné paláce a vznešené lodě
vzrušené smysly lákají
hromady lahůdek a sklepy vzácných vín
spanilí mládenci
podivné hry
i osidla nevídané slávy

Mozkem se propichuje jednoduché zadání:
„Stačí se poklonit
stačí zapomenout a přitakat
a můžeš skákat s věží i planet“

Náhle jsem tě zahlédla

Vyhublý a bosý shýbáš se
ke stéblu
které se ve větru nalamuje
Dotekem Ducha je podpíráš
k růstu a zrání

BLAHOSLAVENSTVÍ

Nejsme dost chudí
pro Království
a pro nastávající potěšení
chybí slzy
Nemůžeme doufat v dědictví za tichost
Přecpaná břicha nelze nasýtit
opilost nedá se uhasit žízní
Nemilosrdní
na milosrdenství nespoleháme
Skrz kamenné srdce
Boha nevidět
na titul synů nemůžeme pomyslit
pro nepokoj marnosti
jenž nás pohání
Světlo které neseme
je zážeh Nagasaki
skrytý věčným mrakem studu
Hněváme se a zatracujeme bratry
vlastní i nevlastní
Nna lásku k příbuzným
kdo má dneska čas?
Jsme svíce pod nádobou
aby nebylo vidět rouhání
Až se naplní míra dnů
uzříme zatlačenýma očima
Beránka
zmučeného pro naše blahoslavenství

Matouš 5, 3-22

MODLITBA

Otče můj
a všech svých dětí
Tatínku drahý který jsi
tam nahoře a přesto slyšíš
jak málo žehnám tvému jménu
Ačkoliv mám podíl na tvém domě
je mi zatěžko ptát se
na tvou vůli
Stále od tebe něco žádám
a není to jen chléb
Pokořuje mě jestliže má přání
plníš moudře a ve svůj čas
Nezřídka mi pýcha brání
žádat a přijmout tvoje odpuštění
Nauč mě pokorně promíjet viny
nepřátel mých i tvých
a nebýt soudcem ani katem
Když kradmé pokušení
ochromí mé tělo
a duši pokřiví svou tíhou
naplň mne Duchem a Slovem
všemohoucím
Ve tvém království
moci i slávě kéž panuje
milost
Slituj se a veď mě
abych živa byla navěky
s tebou a v tobě
Amen

Matouš 6, 9-13

ŽENA A HŘÍCH

Úsvit zrudl starostí o den

Nad korunami oliv slunce skasalo svůj šat
V chrámě se uhnízdilo ticho
po čase provokující
závist a faleš k potratu myšlenky
aby se moudrost nesytila
zaslouženým triumfem
A už ji přivlekli
spanilou bědnou a hrdou
Oči už odvykly prosit
ústa spečená hrůzou nevydají nářek
Zásoba kamení postačí
na celý zástup cizoložných
U popravčí jámy rada osvícených
lační po hříšné krvi
i po souhlasném řevu samospravedlivých
Nic nového
nic neobvyklého v očekávání
chrámových zdí
V prachu u nohou Milosrdného
soudcové rozluštili verdikt
– odpuštění a milost –
Oněmělé ticho se nyní
vzepjalo k nebesům
na znamení
věku naděje
zatracenců

Jan 8

O DVOU SESTRÁCH

Ke společnému naslouchání
z jedné matky narozené
pod rodným krovem sešly se
dvě sestry láskou přemožené

Kdo prostřel stůl
a jídlo připravil
kdo hostům nalévá
a postele chystá?

Sestra Povinnost
podlahu zametá
pavučiny smýčí
do krbu přikládá

Nic nesmí postrádat
její hosté milí
a ten ze všech nejvzácnější
ať pohodlí má a dostatek

Však druhá z nich
se jménem Radost
nedbá sestřiny tváře
únavou zmožené a bděním

Její ruce bez mozolů hladké
vstříc vztahují se k hostům
laskající oči vidí Návštěvník
s pravou moudrostí jenž přišel

K jeho nohám usedá s ostatními
v otcovském domě který se rázem
oázou stal v níž každý poutník
lačně se napije z pramene Slova

Vděčnosti za skutek sestry se nedočkaly
Pro jednu rájem pro druhou potupou
stala se řeč jež nasytit měla
všechny kdo ve Spáse naději našli

OBĚTINA

věnováno P. Petrovi In Persona Christi

Nastává noc
– taková po horkém a vzrušeném dni –

Mnozí víme – ač pochybujíc
že dnes opět
Bůh prochází zemí
a snad znovu
ušetří dům jehož veřeje
chrání beraní krev

Na samém konci
zmrzačeného tisíciletí
přišli jsme
vyznavači víry ve vše možné
s umírněnou důvěrou
že vyprázdněná slova
zelenočvrtečního představení
podepřou slavnost okamžiku

Bůh prošel zemí
prošel i zdmi kaple

Kdosi
ve vytržení víry a lásky
čelem k oltáři
roztrhl své srdce
a umyl zaprášené nohy
dvanácti bratří

Představení se nekonalo
– Změna programu vyhrazena –

Kristus obmyslel své děti
pokorou zjevenou a skutečnou
Veřeje Jeho domu chrání krev
vyplakaná
srdcem věrného služebníka

Jan 13, 6–17

VEČEŘE

Podivný Mistr nás všechny
pozval na podivnou večeři

Mnozí jsme mu měli za zlé
nevkusná slova o podávání
vlastního těla a krve
prý k věčnému nasycení

Jsme lidé se zábranami
a s dobrým vkusem

Zůstalo jich ke stolu
jen dvanáct
(a tolik nás bývalo
před těmi lidojedskými narážkami!)

Výběr hostí snad obstaral
blázen či najatý špeh

vždyť se tu sešli snad
jen rybáři celníci
a kdoví kdo s nimi
vraha Jidáše nepočítaje

Ale my také mívali rádi
toho tesaře z Nazaretu
pro mnohou naději a sliby
jež měl splnit

Vůbec si však nesrovnal v hlavě
jakému mínění vystavil nás
kdo jsme celou tu dobu za ním šli
věříce v jeho královský původ

Ukázal že veškeré přesvědčení
věnuje pouze lásce až za hrob

A z podivných důvodů
na nejpodivnější hostině pod sluncem
umyl všem nohy a rozdal
nalámaný chléb s trochou vína

Jan 6, 54–60
Lukáš 22, 17–20

GETSEMANE

Dole ve městě je neklid a veselí
lid se těší na popravu
 proto zpívá Hosana
 právě propuštěným vrahům

S tebou si ticho
svázalo život
a věrně tě provází nahoru
do zahrady která slibujíc ráj
 stala se předsíní pekla

Mudrci země se uspokojili
obvyklou povídkou
o spravedlivosti většiny
Nechť má opět pravdu
kdo rozdává

V náruči balvan
kolena vpečetěná do lhostejné hlíny
vzlykáš své smrtelné hoře
už ne za nás
neboť nabídnutý kalich
není k unesení

Jak by pomohla hojivá ruka
šátek přiložený na krvavé oči
Nikdo nepřichází
vždyť
tolik se chce spát
Chápej Rebe
 Jsme unaveni!

Se svítáním tě čeká už jen
dábelský polibek a potom
cesta na konec
konců

U paty kříže se zeptám:
„Kdo MĚ naučí odpouštět?“

KDE JSEM BYLA

Ptáte se
kde jsem byla
když Beránek lámal chléb

Byla jsem v lesích
a zpívala s najádami

Ptáte se
kde jsem byla
když Beránek hledal nocleh

Byla jsem u milého
a žehnala opožděným jitrům

Ptáte se
kde jsem byla
když Beránek žaloval andělům

Tančila jsem u Dvora
záskoky za těhotnou Salomé

Ptáte se
kde jsem byla
když Beránek padl na cestě

Brodila jsem se zbytky hostiny
a prosila peklo o ránu z nemilosti

Ptáte se
kde jsem byla
když Beránek křičel k nepřítomnému Otci

Umřela jsem na hromadě smetí
protože všechny kříže již byly obsazené

Proč se nezeptáte
kde jsem když
Vzkříšený stojí za dveřmi a tluče?

Chvějíc se lkáním nevypravitelným
napovídám bratříčkovi jemuž
dali jméno Tomáš

„Pán můj a Bůh můj“

Jan 20, 28

Epištola čtenářům

Milost vám, kteří jste byli stvořeni Bohem Otcem, z něhož vše pochází, v němž vše žije, umírá a vzkříšeno být může skrze Syna Božího.

Máte v rukou knihu, která vznikala nedlouho po mém přijetí Krista a znovuzrození jako výraz chvály a díkůvzdání za nový život. Tehdy jsem odevzdala všechny své statky – včetně duševních i duchovních – Jemu s prosbou, aby požehnal vše ve mně, co může použít pro sebe i království Boží. Požehnání se projevilo také tím, že jsem se oprostila od očekávání světa a osvobodila se pro službu Bohu. Tomuto velkému daru se snažím podřídit všechno své počínání. Nedaří se mi to tak, jak bych si přála, ale i nepříznivé výsledky takových zkoušek přináším pod Jeho kříž.

Nejen Bohu však děkuji za to, čím mne obdaroval. Jsem si jista, že tato kniha by velmi těžko vznikla bez modlitební i praktické podpory mé rodiny a přátel, stejně jako bez pochopení Evangelické církve metodistické, kde jsem již před mnoha lety našla svůj duchovní domov. Jsem ráda, že Bůh přijal skromnou leč upřímnou snahu o vyznání víry a lásky, kterou k němu cítím.

Věčné je, Pane, milosrdenství tvé.

Oživ mne podle soudů svých.

Žalm 119,156 (překlad Viktor Fischl)

Jaroslava Novotná přijatým jménem Delicie Nerková, služebnice Boží v těle Kristově.

Praha, listopad L.P. 2 000

POZNÁMKA AUTORKY

některé části sbírky *Te Deum* zhudebnila paní Jana Meierová jako Dechový kvartet s doprovodem ženského hlasu.

TIRÁŽ

Název: *Te Deum*

Copyright: Delicie Nerková

Obálka: Václav Lamr

Nakladatelství: Vlastním nákladem, Praha 2000

Praha 1991